

**Europos Sąjungos branduolinių elektrinių rizikos ir saugos vertinimas
(testavimas nepalankiausiomis sąlygomis)**

2013 m. kovo 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Sąjungos branduolinių elektrinių rizikos ir saugos vertinimo (testavimo nepalankiausiomis sąlygomis) ir susijusios veiklos (2012/2830(RSP))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 4 d. Komisijos komunikatą dėl išsamaus Europos Sąjungos branduolinių elektrinių rizikos ir saugos vertinimo (testavimo nepalankiausiomis sąlygomis) ir susijusios veiklos (COM(2012)0571),
- atsižvelgdamas į pakartotinius tiriamuosius vizitus į vietą, kuriuos surengė Europos branduolinės saugos reguliavimo institucijų grupė (ENSERG) po to, kai buvo pabaigtas testavimo nepalankiausiomis sąlygomis peržiūros procesas siekiant keistis informacija apie priemones, kurių buvo imtasi, kurios planuojamos arba svarstomos vietos lygiu, kad būtų padidintas saugumas, nustatytas testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metu, ir atkreiptas dėmesys į gerą patirtį ir vertą paminėti sėkmę, taip pat įgyta patirtis arba sunkumai, su kuriais susidurta šias priemones įgyvendinant,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 24–25 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas, ypač į prašymą nepriklausomoms ES nacionalinėms institucijoms atlikti išsamų ir skaidrų visų ES branduolinių elektrinių rizikos ir saugos vertinimą, atsižvelgiant į patirtį, įgytą po Fukušimos Daiiči branduolinės elektrinės avarijos Japonijoje,
- kadangi 2012 m. rugpjūčio 1 d. patvirtintas ENSREG veiksmų planas, kuriame patikinama, kad nacionalinės reguliavimo institucijos ir ENSREG nuosekliai įvertins testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatų tarpusavio vertinimuose pateiktas rekomendacijas ir siūlymus,
- atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 25 d. Tarybos direktyvą 2009/71/Euratomas, kuria nustatoma Bendrijos branduolinių įrenginių branduolinės saugos sistema¹ ir kurioje pabrėžiama, kad vienas iš pagrindinių principų yra nacionalinė valstybių narių atsakomybė už branduolinius įrenginius ir kad pagrindinė atsakomybė už branduolinės saugos įrenginių priežiūrą priklauso nacionalinėms reguliavimo institucijoms,
- atsižvelgdamas į ENSREG ir Europos Komisijos patvirtintą testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatų tarpusavio vertinimo ataskaitą ir su ja susijusį 2012 m. balandžio 26 d. ENSREG ir Komisijos bendrą pareiškimą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. branduolinę nelaimę Fukušimos Daiiči branduolinėje elektrinėje Japonijoje,
- atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 28–29 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas, kuriose valstybės narės visų pirma raginamos užtikrinti, kad užbaigus branduolinės

¹ OL L 172, 2009 7 2, p. 18

saugos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis būtų visapusiškai ir laiku įgyvendintos ENSREG paskelbtoje ataskaitoje pateiktos rekomendacijos,

- atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 19 d. Tarybos direktyvą 2011/70/Euratomas, kuria nustatoma panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų atsakingo ir saugaus tvarkymo Bendrijos sistema¹,
 - atsižvelgdamas į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 2 ir 30 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į klausimą Komisijai dėl išsamaus Europos Sąjungos branduolinių jėgainių rizikos ir saugos vertinimo (testavimo nepalankiausiomis sąlygomis) ir susijusios veiklos (O-000183/2012 – B7-0108/2013),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Europos Parlamento Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto 2012 m. spalio 16 d. pranešime dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, nustatančio bendradarbiavimo branduolinės saugos srityje priemonę (A7-0327/2012), raginama, kad branduolinė sauga trečiosiose šalyse atitiktų europinius saugos standartus;
- B. kadangi išsamus Europos Sąjungos branduolinių elektrinių rizikos ir saugos vertinimas (testavimas nepalankiausiomis sąlygomis) ir susijusi veikla buvo atlikti siekiant patikrinti branduolinių elektrinių parengtį tam tikroms ekstremalioms sąlygoms;
1. atkreipia dėmesį į prieš pat įvykstant Fukušimos branduolinei avarijai paskelbtą Komisijos komunikatą dėl testavimo nepalankiausiomis sąlygomis ir jo rezultatus; palankiai vertina Komisijos pastangas, kurias ji dėjo visų pirma pasitelkdama ENSREG, ir nacionalinių reguliavimo institucijų pastangas siekiant, kad 145 reaktoriams ES ir 20 reaktorių už ES ribų būtų taikoma testavimo nepalankiausiomis sąlygomis procedūra; pabrėžia šios procedūros naudą ir tai, kad pasaulyje ši veikla precedento neturi; tikisi, kad testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatai padės vystyti branduolinės saugos kultūrą Europoje, kad ji parodytų pavyzdį tarptautiniu mastu; palankiai vertina pastangas siekiant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis atlikti kuo skaidriau;
 2. atkreipia dėmesį į pagrindines tarpusavio vertinimo ataskaitos išvadas – joje pabrėžiamos keturios Europoje tobulintinos sritys: (1) paskelbti Vakarų Europos branduolinės energetikos reguliavimo institucijų asociacijos (angl. WENRA) gamtinių pavojų ir ribinių atvejų vertinimo gaires, atsižvelgiant į esamas Tarptautinė atominės energijos agentūros (Tatena) gaires, (2) pabrėžti periodinės saugos patikros svarbą, (3) įgyvendinti pripažintas priemones izoliavimui didinti, taip pat (4) kuo labiau sumažinti avarių, įvykstančių dėl gamtinių pavojų, skaičių ir sumažinti jų padarinius;
 3. pripažįsta, kad po testavimo nepalankiausiomis sąlygomis šalys pradėjo įgyvendinti arba planuoti priemones, kuriomis, ypač atsižvelgiant į patirtį, įgytą po Fukušimos įvykių, bus pagerinta jų elektrinių sauga; teigiamai vertina tai, kad ENSREG ir Komisija susitarė dėl veiksmų plano, kaip vykdyti rekomendacijas, ir kad visų veiksmų branduolinės saugos riboms didinti po testavimo nepalankiausiomis sąlygomis bus imamasi bendrai Europos lygmeniu; pabrėžia, kad remdamasi tarpusavio vertinimu Komisija nustatė priemones,

¹ OL L 199, 2011 8 2, p. 48.

svarstyti ES lygmeniu; ragina visus dalyvaujančius subjektus tinkamai ir nedelsiant imtis tolesnių priemonių, atsižvelgiant į visas išdėstytas išvadas ir rekomendacijas, įskaitant nustatytą geriausią patirtį; šiuo požiūriu rekomenduoja patvirtinti vadovaujamąjį ENSREG vaidmenį stebint tarpusavio vertinimo rekomendacijų įgyvendinimą pagal nacionalinius veiksmų planus; prašo ENSREG reguliariai teikti Komisijai, Parlamentui ir Tarybai informaciją apie padarytą pažangą, taip pat Parlamentą kiekvienais metais informuoti apie rezultatus, priemones ir planus branduolinės saugos srityje ir su juo šiais klausimais konsultuotis;

4. vis dėlto primena, kad Komisijos ir ENSREG inicijuoto testavimo nepalankiausiomis sąlygomis apimtis buvo nedidelė ir juo pirmiausia buvo siekiama įvertinti branduolinių elektrinių tvirtumą ir parengtį itin destruktiviems išoriniams įvykiams; todėl mano, kad testavimas nepalankiausiomis sąlygomis, kuriuo pirmiausia siekiama įvertinti branduolinių elektrinių tvirtumą ir parengtį itin destruktiviems išoriniams įvykiams, neatstojo ir negali atstoti išsamios branduolinių elektrinių saugos patikros, kuri jau atliekama pagal atitinkamų valstybių narių nacionalinę kompetenciją siekiant įvertinti branduolinių elektrinių branduolinę saugą; todėl primygtinai ragina Komisiją į būsimą testavimą nepalankiausiomis sąlygomis kaip konkretų kriterijų įtraukti bendrą branduolinių elektrinių tvirtumą (ypač vertinant galimus slėginių talpų įtrūkimus);
5. pabrėžia, kad testavimas nepalankiausiomis sąlygomis nėra pilnutinis ir kad neatsižvelgiama į antrinius įvykius, medžiagų nusidėvėjimą, žmogiškąsias klaidas, konkrečius srautus reaktorių talpose ir daugelį kitų trūkumų; taigi pažymi, kad net jei branduolinė elektrinė sėkmingai išlaiko testavimo nepalankiausiomis sąlygomis bandymą, tai nėra jos saugos garantija;
6. pažymi, kad, remiantis dabartinais rezultatais, dalyvavo ir ne ES valstybės, nors kartais jos laikėsi skirtingos metodikos ir grafikų;
7. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti ne ES valstybes, turinčias branduolinių elektrinių, ypač kaimynines šalis, atlikti testavimo nepalankiausiomis sąlygomis procedūrą ir pateikti jos rezultatus; pabrėžia tarptautinės branduolinės saugos standartų stiprinimo ir tinkamo jų įgyvendinimo svarbą; ragina ES toliau bendradarbiauti tarptautiniu lygmeniu, šiuo klausimu ypač remiantis Tatena;
8. pažymi, kad Branduolinės saugos konvencija yra teisinė priemonė, kuria siekiama skatinti aukšto lygio branduolinę saugą visame pasaulyje, o jos susitariančiosios šalys (įskaitant Euratomą) įpareigojamos teikti pranešimus apie savo pareigų įgyvendinimą, skirtus tarpusavio vertinimui, per reguliarius šalių susitikimus, rengiamus vadovaujant Tatena; ragina bendradarbiavimo branduolinės saugos srityje priemone (angl. INSC) tarptautiniu mastu skatinti testavimą nepalankiausiomis sąlygomis remiantis Europos patirtimi;
9. primena, kad įvykus Fukušimos branduolinei avarijai dar kartą atkreiptas dėmesys į radioaktyviųjų atliekų šalinimo pavojų; pažymi, kad gaivalinės nelaimės, pavyzdžiui žemės drebėjimai ir cunamiai gali daryti poveikį esamiems arba statomiems branduoliniams įrenginiams Europoje arba kaimyninėse šalyse, kuriose didelė seisminė ir cunamio rizika, pavyzdžiui, Akkuyu (Turkija); mano, kad turėtų būti imamasi ne tik tų priemonių, kurias įgyvendins branduolinės elektrinės, bet ir visų deramų papildomų priemonių Sąjungos ir valstybių narių lygiu, kad nustatytose didelės rizikos zonose radioaktyviosios atliekos nebūtų šalinamos; ragina Komisiją remti pastangas siekiant atvirai ir nešališkai nustatyti geriausias atliekų laikymo vietas, kur jos būtų laikomos kuo

įmanoma saugiau; primygtinai ragina kaimynines ir narystės siekiančias šalis prisijungti prie Europos bendrijos skubaus keitimosi radiologine informacija sistemos (Ecurie);

10. ragina valstybes nares ir nacionalines reguliavimo institucijas įgyvendinti ENSREG tarpusavio vertinimo ataskaitoje pateiktas rekomendacijas ir siūlymus, įskaitant geriausią patirtį, ir atitinkamais atvejais pritaikyti savo teisės aktus, kad juose būtų atsižvelgiama į patirtį, įgytą po Fukušimos-Daiiči avarijos;
11. ragina Komisiją pateikti siūlymus dėl branduolinės saugos reguliavimo principų nustatymo ES veikiančioms, uždaromoms ar jau uždarytomis branduolinėms elektrinėms;
12. ragina, kol dar yra eksploatuojamų branduolinių elektrinių, didžiausią prioritetą teikti priežiūros institucijų nepriklausomumui ir skaidrumui;
13. mano, kad yra skirtingų nacionalinių metodų, kaip įvertinti orlaivių avarijų poveikį branduolinių elektrinių saugai; pažymi, kad saugos vertinimuose orlaivių avarijos nėra aiškiai nurodytos kaip pirminiai įvykiai ir kad testavimo nepalankiausiomis sąlygomis specifikacijose apibrėžtas tik jų poveikis; tačiau apgailestauja, kad tokius vertinimus į savo testavimo nepalankiausiomis sąlygomis pranešimus įtraukė tik keturios valstybės narės; vis dėlto pažymi, kad testavimo nepalankiausiomis sąlygomis specifikacijose paminėta, jog „saugos funkcijų praradimo padarinių vertinimas aktualus ir tuo atveju, kai padėtį lemia netiesioginiai pradiniai įvykiai, pavyzdžiui, <...> orlaivio avarija“; taip pat pažymi, kad, atsižvelgiant į tai, jog ši rizika daugiausia priklauso valstybių narių nacionalinio saugumo vidaus aspektams, todėl valstybių narių kompetencijai, branduolinės saugos *ad-hoc* grupei (angl. AHGNS) tą klausimą pavesta išsiaiškinti ir viešai paskelbti savo išvadas; žino, kad valstybės narės planuoja atitinkamuose forumuose, pvz., Europos branduolinės saugos reguliavimo institucijų asociacijoje (angl. ENSRA), toliau keistis informacija ta tema; todėl prašo visus suinteresuotuosius subjektus, įskaitant valstybes nares, Komisiją, ENSREG, ENSRA ir branduolinių elektrinių operatorius bendradarbiauti, kad būtų galima sutarti dėl bendro požiūrio ir numatyti veiksmus dėl orlaivių avarijų rizikos, pripažįstant, kad tokia rizika – nacionalinio saugumo rūpestis ir valstybių narių vidaus klausimas;
14. pabrėžia, kad Europos Sąjungoje aplink 47 branduolines elektrines, kuriose veikia 111 reaktorių, 30 km spinduliu gyvena daugiau kaip 100 tūkst. gyventojų; todėl apgailestauja, kad į testavimą nepalankiausiomis sąlygomis nebuvo įtraukta avarinė parengtis už objekto ribų, nors tai labai svarbu siekiant sumažinti branduolinių avarijų poveikį gyventojams; palankiai vertina Komisijos iniciatyvą, kurią parėmė ENSREG, pradėti tyrimą, daugiausia dėmesio skiriant ES pasienio regionams; prašo Komisijos į būsimą branduolinės saugos direktyvą įtraukti rekomendacijas dėl už objekto ribų tarpvalstybiniu ir šalies vidaus mastais taikomų nepaprastųjų prevencinių priemonių; atsižvelgdamas į tai rekomenduoja užtikrinti valstybių narių institucijų, atsakingų už tarpvalstybinius aspektus, dalyvavimą nacionaliniu ir regionų lygiu, keičiantis informacija apie saugumo veiksmų planus bei informacijos mainus ir bendravimo proceso patirtį, taikytiną, kai branduolinės elektrinės yra prie pat nacionalinių sienų;
15. ragina ES piliečius išsamiai informuoti apie branduolinę saugą Europos Sąjungoje ir su jais šiuo klausimu konsultuotis;
16. pabrėžia, jog turėti kvalifikuotos ir patyrusios darbo jėgos itin svarbu norint, kad branduolinės saugos kultūra būtų aukšto lygio; todėl primygtinai ragina, kad visos

reikalingos priemonės būtų įgyvendinamos ES ir valstybių narių lygmeniu, siekiant skatinti ir išlaikyti pakankamą branduolinės saugos, atliekų tvarkymo, radiacinės saugos ir avarinės parengties gebėjimų lygį; ragina Komisiją paskatinti tarpvalstybinius specialistų ir pažangiosios patirties mainus ir pabrėžia, kad itin svarbu užtikrinti tinkamas darbo sąlygas, ypač susijusias su darbo laiku, ir taip nekelti pavojaus branduolinei saugai;

17. rekomenduoja ES remti tarptautines pastangas parengti aukščiausius ir griežtai taikomus saugos standartus, kurie būtų keičiami kartu su mokslo pažanga ir atsižvelgiant į teisėtą piliečių susirūpinimą; atsižvelgdamas į tai pabrėžia ES vaidmenį vykdant kaimynystės politiką, kaip bendradarbiavimo branduolinės saugos klausimais priemonę; primygtinai ragina valstybes nares ir Komisiją prisiimti bendrą atsakomybę už tarptautinių branduolinės saugos standartų stiprinimą ir tinkamą jų įgyvendinimą, glaudžiai bendradarbiaujant su Tatena, Konvencijos dėl poveikio aplinkai vertinimo tarpvalstybiniame kontekste (Espo konvencijos) sekretoriatu ir kitomis atitinkamomis tarptautinėmis organizacijomis; ragina Komisiją apsvarstyti po Fukušimos avarijos skirtą taikyti Tatena veiksmų planą ir pateikti visus dalyvius įtraukiantį veiksmų planą ir konkrečias jo įgyvendinimo priemones; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares, bendradarbiaujant su Tatena, konstruktyviai dirbti su tomis šalimis, kurios netaikė skaidraus branduolinės saugos testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, pavyzdžiui, Baltarusija, Rusija ir Turkija, ir primygtinai raginti jas laikytis tarptautinių saugos standartų ir bendradarbiauti su tarptautiniais ekspertais per visus branduolinių elektrinių rengimo, statymo, eksploatacijos ir eksploatacijos nutraukimo etapus; mano, kad šiuo klausimu ES turėtų visiškai naudotis tarptautinių organizacijų ir institucijų specialistų žiniomis;
18. laikosi nuomonės, kad ES turėtų siekti artimo ir Euratomo sutartį atitinkančio bendradarbiavimo su Tatena branduolinės saugos klausimais; pabrėžia, kad pagal Tarybos reglamentą, nustatantį bendradarbiavimo branduolinės saugos srityje priemonę, turėtų būti teikiama pagalba, *inter alia*, Japonijai stabilizuojant ir atkuriant Fukušimos Daiiči branduolinę elektrinę ir užtikrinant radiacinę saugą bei maisto saugą nacionaliniu lygiu;
19. pažymi, jog, remdamosi testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatais, nacionalinės reguliavimo institucijos padarė išvadą, kad nėra jokių techninių priežasčių, dėl kurių reikėtų uždaryti kurią nors branduolinę elektrinę ES; tačiau pabrėžia, jog iš testavimo nepalankiausiomis sąlygomis buvo matyti, kad beveik visos branduolinės elektrinės turi įgyvendinti tam tikras kiekvienai jų būdingas saugos gerinimo priemones, nes buvo nurodyta nemažai techninės pažangos priemonių, ir kad reikia baigti įgyvendinti anksčiau nustatytas priemones; ragina nedelsiant įgyvendinti būtinas tobulinimo priemones ir pažymi, kad su branduoliniu saugumu ir sauga susijusios priemonės neturi nukentėti nuo valstybių narių nustatytų taupymo priemonių;
20. siekdamas veiksmingo politikos formavimo proceso ir skaidrių viešųjų diskusijų prašo, kad po 132 ES veikiančių reaktorių testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rekomenduojamų reikalingų saugos gerinimo priemonių pradinės numatytos bendros išlaidos (10–25 milijardų EUR per ateinančius metus) būtų išsamiau pagrįstos nacionalinių reguliavimo institucijų bendradarbiaujant su branduolinių elektrinių operatoriais atlikta išsamesne išlaidų analize, kuri, jei įmanoma, būtų susieta su apibrėžtu rekomendacijų pasirinkimu; mano, kad, nepaisant tokiems patobulinimams reikalingų išlaidų dydžio, juos turi remti branduolinių elektrinių operatoriai, o ne mokesčių mokėtojai; ragina Komisiją atidžiai stebėti su šiuo klausimu susijusią veiklą, įskaitant jos

kompetencijai priklausančiose konkurencijos politikos srityse;

21. pabrėžia, kad į bendrą branduolinės saugos ir saugumo politiką turėtų būti įtraukti visi branduoliniai objektai, kuro ir reaktorių sauga, atliekų tvarkymas, eksploatacijos nutraukimas, saugi eksploatacija, pakankami žmogiškieji ištekliai, nuolatinis visų šio sektoriaus darbuotojų saugos sąlygų gerinimas, avarinė parengtis, įskaitant tarpvalstybinius nepriklausomus parengties nelaimėms planus, taip pat turėtų būti užtikrinamos nepriklausomos ir griežtos branduolinės energetikos reguliavimo institucijos;
22. mano, kad tol, kol veikia esamos branduolinės elektrinės ir statomos naujos, branduolinės saugos lygis ES ir kaimyninėse trečiojoje šalyse turėtų atitikti svarbiausią prioritetą – aukščiausius pasaulyje saugos ir saugumo standartus ir praktiką; primygtinai reikalauja užtikrinti, kad į šias problemas būtų atsižvelgiama visą branduolinių elektrinių gyvavimo ciklą, įskaitant ir jų eksploatacijos nutraukimą; visų pirma pabrėžia, kad svarstant branduolinės elektrinės saugos kriterijus reikėtų atsižvelgti į per visą gyvavimo ciklą (vietos parinkimas, projektavimas, statyba, paleidimas, eksploatacija ir eksploatacijos nutraukimas) susidarančias išlaidas; primena, kad išlaidų ir rizikos analizė yra labai svarbi tolesnei branduolinės elektrinės eksploatacijai;
23. mano, kad bet kokių išorės grėsmių valdymas turėtų būti grindžiamas vertinimo procesu, bent jau laikantis Tatena gairių ir būtinai tinkamai įvertinant ne techninius aspektus;
24. pažymi, kad skirtumai tarp valstybių narių gali lemti skirtingą požiūrį į branduolinės saugos reglamentavimą, tačiau visos valstybės narės yra pasirašiusios Tatena branduolinės saugos standartus ir privalo laikytis ES branduolinės saugos teisės aktų nuostatų ir jas įgyvendinti;
25. pripažįsta, kad, kaip nurodyta Komisijos komunikate ir ENSREG tarpusavio peržiūros ataskaitoje, testavimas nepalankiausiomis sąlygomis parodė teigiamą periodinių saugos vertinimų, kaip veiksmingos priemonės išlaikyti ir gerinti branduolinių elektrinių saugą ir tvirtumą, poveikį; pažymi, kad, pasak ENSREG, pakartotinis gamtinio pavojaus ir atitinkamų branduolinių elektrinių pasirengimo vertinimas turėtų būti atliekamas mažiausiai kas 5 arba 10 metų; rekomenduoja periodinius vertinimus pagrįsti bendrais saugos standartais, o per branduolinės saugos teisinės sistemos persvarstymą įtraukti atitinkamas nuostatas;
26. palankiai vertina tai, kad buvo persvarstyta Branduolinės saugos direktyva, kuri dėl savo pobūdžio turėtų būti ambicinga ir turėtų sudaryti galimybę iš esmės tobulinti tokias sritis, kaip saugos procedūros ir sistema, visų pirma apibrėžus ir įgyvendinus privalomus branduolinės saugos standartus, atspindinčius pažangiausią ES patirtį techniniu, reguliavimo ir eksploataavimo aspektais, taip pat gerinti branduolinės energetikos reguliavimo institucijų vaidmenį ir išteklius, ypač didinti jų nepriklausomumą, atvirumą ir skaidrumą, kartu sutvirtinant stebėseną ir tarpusavio vertinimus; pabrėžia, kad per branduolinės saugos teisinės sistemos peržiūrą turėtų būti atsižvelgiama į tarptautiniu mastu vykdomus darbus, pavyzdžiui, TATENA lygmeniu;
27. prašo Komisijos pateikti pasiūlymą, pagal kurį būtų užtikrintas tikrasis visiškas funkcinis nacionalinių branduolinės saugos institucijų nepriklausomumas nuo visų organų arba institucijų, remiančių arba eksploatuojančių branduolinę energiją;

28. pripažįsta rekomendacijų įgyvendinimo artimai bendradarbiaujant su branduolinės saugos institucijomis ir vertinimo, kiek turėtų būti išplėsta periodinio saugos vertinimo apimtis, svarbą; pakartoja, kad šiais klausimais ir informacijos koordinavimo klausimais būtinas tarpvalstybinis bendradarbiavimas ir keitimasis geriausia patirtimi; mano, kad tuo pačiu turi būti suteiktos tarpvalstybinės saugos ir priežiūros garantijos; šiuo klausimu reikia atsižvelgti į gyventojus, gyvenančius 50 km spinduliu aplink branduolines elektrines, o tais atvejais, kai poveikį patirs dauguma kaimyninės šalies gyventojų, į visus sprendimus turi būti įtraukta ir atsakinga kaimyninės šalies institucija;
29. mano, kad valstybės narės, dalyvaujant Bendrijai, turėtų skatinti teikti tinkamą informaciją ir didinti informuotumą, siekdamas piliečius informuoti apie testavimo nepalankiausiomis sąlygomis reikalingumą ir naudą;
30. palankiai vertina Komisijos ketinimą siūlyti teisėkūros procedūra priimamas ir su šia procedūra nesusijusias priemones branduolinio draudimo ir atsakomybės srityje; primena, kad branduolinės pramonės civilinė atsakomybė jau reglamentuojama tarptautinėse konvencijose (Paryžiaus ir Vienos); tačiau mano, kad iš branduolinių įrenginių operatorių ir atliekų tvarkymo licencijų turėtojų reikėtų reikalauti visų finansinių priemonių, t. y. draudimo ir kitų finansinių priemonių, parengties, kad avarijų atveju žmonėms bei aplinkai padarytos žalos atlyginimą galėtų visiškai padengti; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją tokį pasiūlymą pateikti iki 2013 m. pabaigos;
31. siekdamas demokratijos, įtraukti Europos Parlamentą, užtikrinti skaidrumą ir galimybę visuomenei nevaržomai susipažinti su informacija, ragina ES ir jos valstybes nares remiantis Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo branduolinę energiją vertinti kaip bet kurį kitą energijos šaltinį;
32. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai, Tarybai, Europos Vadovų Tarybai ir nacionaliniams parlamentams.